

Programul liturgic

- **Duminică: 13 aprilie**
→ 18:00 – Denie
- **Luni-Miercuri: 14-16 aprilie**
→ 18:00 – Denie
- **Joi: 17 aprilie**
→ 08:00 – Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare
→ 18:00 – Denia celor 12 Evanghelii
- **Vineri: 18 aprilie**
→ 09:00 – Ceasurile – Scoaterea Sfântului Epitaf
→ 18:00 – Denia Prohodului Domnului
- **Sâmbătă: 19 aprilie**
→ 08:00 – Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare
→ 23:00 – Slujba Învierii
- **Duminică: 20 aprilie**
→ 12:00 – Vecernia Învierii - A doua Înviere

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI

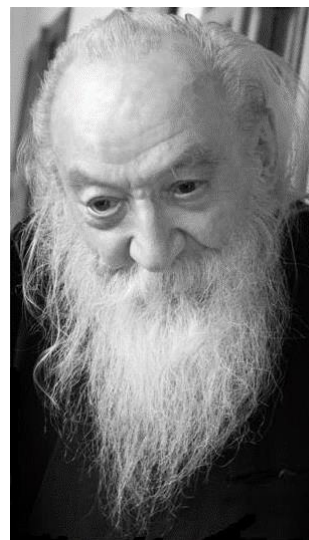
SFÂNTUL ILIE

HANUL COLȚEI

„Nu poți ajunge om mare (matur), până ce nu te socotești mort.
Nu poți ajunge om mare în nici un loc din lume și în nici un rang din
societate: în primul rând, câtă vreme te temi de orice este mai mic decât
Dumnezeu; în al doilea rând, câtă vreme iubești ceva ce este mai mic
decât Dumnezeu și, în al treilea rând, câtă vreme nu te obișnuiești
să socotești moartea ta ca pe ceva ce a fost,
nu ca pe ceva ce urmează să fie.”

(Sfântul Nicolae Velimirovici)

♦ Nr. 68 / 13 aprilie 2014 ♦

**Părintele
Adrian Făgețeanu**

de 7 ori mort și înviat

Nu o să mă crezi, frate, dar în
închisoare am fost cel mai aproape
de Dumnezeu. Acolo, prețuiam tot
darul lui Dumnezeu. Prețuiam aerul,
pe care, într-o celulă suprapopulată,
îl căutam câteva secunde, cu rândul,
stând cu nasul sub crăpătura ușii.
Prețuiam pâinea (două felii prin care
întrezăream lumina soarelui), alături
de miera unei vorbe bune. Eram
slabi, dar ne ajutam între noi. Lui
Vasile Voiculescu i-am dat din porția

mea. Firav și abia ținându-se pe picioare, era pus să ducă niște hârdaie mai mari decât el. Nu putea să le ridice și atunci gardienii îl pedepseau tăindu-i rația de mâncare. În închisoare, aveai nevoie de hrană, dar, mai presus de toate, de cuvântul lui Dumnezeu. Prin El ne-am arătat puterea. Îmi amintesc că la Aiud îmi făcusem un calendar pe degete, după metoda Gauss. Am calculat data Paștelui și mi-am dat seama că era exact în acea noapte. Fără să mă mai gândesc la urmări, am început să strig: *"Hristos a înviat!"* și imediat din toate celulele a început să răzbată spre cer cântarea cea minunată: *"Hristos a înviat din morți cu moartea pre moarte călcând și celor din morminte viața dăruindu-le!"*. Răsuna Aiudul de chemarea speranței, de strigătul nostru de bucurie, spre disperarea gardienilor, care credeau că am început o revoltă. Alergau nebunește prin curte și trăgeau focuri de avertisment, dădeau telefoane și cereau întăriri. Erau speriați de glasurile noastre reunite, de forța spirituală a credinței, pe care nici o fereastră zăbreliată nu o poate opri.

Sunt multe lucruri pe care nimeni altcineva nu le poate înțelege. Tăria pe care ți-o dă Dumnezeu ar fi una din ele. Când am fost arestat, anchetatorul mi-a smuls crucea de la gât și a aruncat-o în lada de gunoi. Eu am luat-o de acolo. El m-a bătut crâncen și a aruncat din nou crucea

la gunoi. Eu nu m-am lăsat. Iarăși, am ridicat crucea și el m-a călcat în picioare. După 8-9 încercări, ofițerul a cedat. M-a lăsat în pace... Fiind în camera de tortură, îmi spuneam: *"Rezistă! Nu-L face de râs pe Hristos"* și poate nu o să mă crezi, frate, dar după 60 de lovituri nu mai simțeam nici o durere. Corpul singur lucra fără voia mea, parcă se auto-anestezia.

În închisoare încetezi să exiști, doar Hristos te ține în viață. La ieșirea din Aiud, am aflat că sărmana mea mamă, atunci când scria acatistul pentru preot, îmi trecea numele și la vii, și la morți, neștiind nimic despre mine. Avea mare dreptate – în pușcărie, eram și viu, și mort, deopotrivă.

Sursa: sfantulmunteathos.wordpress.com

Starețul Varsanufie de la Optina

**«tu nu înțelegi, dar diavolii o înțeleg
foarte bine»**

Îmi scrie un intelectual foarte tulburat: *„Mă simt foarte rău. Cele dinafară toate îmi merg bine. Familia mea este unită în dragoste. Femeia mea este bună. Răul este că nu am pe nimeni căruia să îmi deschid inima. De aceea sunt mereu obosit sufletește. Femeia mea nu mă înțelege. Copiii sunt mici. Ce-mi rămâne de făcut? Cum să mă eliberez de această durere sufletească?”*

I-am răspuns sfătuindu-l să citească Psaltirea. Acolo, la Psalmul 93 va afla cuvintele: *«Doamne, când s-au înmulțit durerile în inima mea, mângâierile Tale au veselit sufletul meu»*. Stăruie asupra acestui stih și

citește mereu toată Psaltirea. Și cred că Domnul te va ușura.

A trecut puțin timp și am primit o scrisoare de la el: *„Am făcut ascultare. Am început să citesc Psaltirea. Dar nu înțeleg nimic.”*

I-am răspuns:

Starețul Ambrozie a dat următorul răspuns într-o împrejurare asemănătoare: *„Tu nu înțelegi, dar diavolii o înțeleg foarte bine și fug departe de tine. Citește-o.”* Și deși acum nu o înțelegi însă încet-încet vei începe să o înțelegi. Eu nu știu ce se va întâmpla, dar îți repet: citește Psaltirea în fiecare zi câte puțin. Și Domnul nu te va lăsa, ci va veni cu mila Sa, te va ajuta și te va mângâia, pentru totdeauna. Amin.

Sursa: Editura Evanghelismos, 2003

